

XXII.

HÉGÉSZIPPOSZ, aki közvetlenül az apostolok kora után élt, megírta az egyházi események történelmét az Úr szenvedésétől kezdve egészen az ő napjaiig, benne az olvasó hasznára megannyi jelentős dolgot összegyűjtött, mintegy öt kötetet állított össze egészen egyszerű stílusban, hogy stílusát is utánozza azoknak, akiknek életét követi. Saját magáról azt mondja, hogy Anikétosz idejében jött Rómába – ő Péter után a tizedik püspök –, ott maradt egészen Eleuthérosz kormányzásáig, aki ugyanennek a városnak püspöke volt, és egykoron Anikétosz diákónusa.

A bálványok ellen vitába bocsájtkozott, hogy ezek melyik első tévedésből eredtek, ennek megfelelően állította össze történelmi munkáját, melyben rámutat arra, hogy tiszteletük mely korokról fogva virágzott, azt mondja ugyanis:

„Dombokat és templomokat emeltek a halottaknak, ahogy ezt még ma is láthatjuk. Mert közéjük sorolható Antinousz is, Hadrianus császár rabszolgája, akinek versenyeket rendeztetett, róla elnevezett várost alapított, a templomába pedig prófétákat állított.”

A régiek azt írják, hogy Antinouszt Hadrianus császár szépsége miatt tartotta maga mellett.